

Redegørelse

En historieopgaves første afsnit efter indledningen er en redegørelse, hvor du besvarer den første problemstilling (= det første underspørgsmål) i problemformuleringen.

En god redegørelse er ikke blot et referat af, hvad der står i en enkelt historiebog om emnet, men en bevidst fremdragelse af oplysninger fra fx bøger og internetsider, som støtter besvarelsen af problemstillingen. Det er vigtigt, at du bruger flere historiske fremstillinger, så du kan sammenligne og sortere i oplysningerne.

Du skal i redegørelsen hele tiden gøre opmærksom på, hvor du har dine oplysninger fra med hyppige notehenvísninger.

Redegørelsen skal have et omfang af 1-2 sider.

Eksempel på et redegørende afsnit

1. Krigen på vestfronten

1.1 Moderne våben

Første verdenskrig lignede i starten endnu en krig i rækken med blodige angreb og mobile frontstillinger. Det var en krig, hvor alle de krigsførende lande så en afslutning allerede i julen 1914 – blot måneder efter udbruddet. Dog tog man grueligt fejl. Første verdenskrig blev en krig, man aldrig før havde oplevet. På vestfronten udviklede krigen sig efterhånden til en stillingskrig. Man udgravede netværker af skyttegrave, og soldaterne tilbragte flere år i disse.¹

Den industrielle revolution i slutningen af 1800-tallet havde medført et gennembrud i teknologien, og det var med til at ændre måden, man førte krig på. Maskingeværet, kampvogne, artilleri, fly, luftskibe og ubåde er blot nogle af de våben, der blev udviklet og videreudviklet i første verdenskrig. Hidtil havde rytteriet spillet en stor rolle i krig og ved taktiske angreb, men i

¹ Klos, Michael, side 92-93, 109

første verdenskrig og især på vestfronten blev hestene skiftet ud med kampvogne og motorkøretøjer. Generalerne måtte erkende, at rytteriet var underlegen i forhold til artilleriets styrke og maskingeværets effektivitet.

De moderne våben var en af årsagerne til, at krigen udviklede sig til en krig, hvor man favoriserede defensiven, og hvor fronterne stivnede. Det tog tid, før generalerne indså, at en offensiv taktik ikke var tilstrækkelig, og at man ved denne form for krigsførelse led store tab.²

1.2 Giftgas

Et våben, som man ikke før havde anvendt til krigsførelse, var gas. Ved Haag-konferencen i 1899 blev det forbudt at anvende giftgas til krigsbrug. Dette bevirkede, at ingen af de krigsførende lande ved krigens udbrud opbevarede giftgas til brug i kamp.³ Dog kom gassen alligevel i brug, da krigen på vestfronten var gået i hårdknude på grund af de moderne våbens effektivitet og overlegenhed. Nogle historikere mener, at gassen skabte gennembruddet, mens andre er mere skeptiske. De krigsførende lande håbede i hvert fald på, at gassen ville frembringe et længe ventet gennembrud. Det er ofte blevet hævdet, at tyskerne var de første til at anvende gas i krigsførelse, men dette er ikke helt korrekt. Det første gasangreb blev udført af franskmændene i august 1914. De affyrede tåregasgranater mod tyskerne, dog uden en stor effekt, da tåregas ikke er dødelig. Tyskerne var derimod længere fremme med hensyn til at udvikle kemiske våben, og i månederne omkring årsskiftet 1914-1915 angreb de også med blandt andet tåregas.⁴

1.3 Slaget ved Ypres

Et berømt gasangreb fandt sted på vestfronten ved Ypres i Belgien den 22. april 1915. Det anses for det første giftgasangreb og i strid med Haag-konventionen.⁵ Ikke desto mindre gav de tyske generaler grønt lys for angrebet. Allerede den 11. april 1915 stod 6.000 gasflasker parat til at blive åbnet, men da man var afhængig af, at vinden skulle blæse væk fra egne stillinger, måtte tyskerne vente, til de rigtige forhold opstod. Dette var tilfældet den 22. april, og tidligt om morgenen lukkede de 150 tons klorgas ud, som samlede sig til en stor og gulgrøn sky. Angrebet

² Ross, Stewart, side 4, 6ff, 26

Klos, Michael, side 91, 93, 103-104

³ <http://www.eurobeast.dk/verdenskrig/tekno/gas.htm>. (18/11 2010)

⁴ Ross, Stewart, side 24

⁵ <http://www.firstworldwar.com/battles/ypres2.htm>. (18/11 2010)

viste sig at være effektivt, da franskmændene ingen beskyttelse havde mod giftgassen. Omkring 10.000 soldater blev ramt af gassen, hvoraf halvdelen døde inden for 10 minutter af kvælning, og resten fik hosteanfald og blev blinde. Tyskerne kunne fremrykke sine forreste fronttropper i ly af gasskyen, men blev slået tilbage af en modoffensiv.⁶

Efter angrebet i Ypres begyndte flere lande at forske i og udvikle giftgas. Klorgas var i en tid meget anvendt, men stoffet gav kun begrænsede resultater, da ofrene sjældent døde. Introduktionen af den farveløse og lugtfrie såkaldte sennepsgas gav derimod andre resultater. Teknologien omkring påfyldningsteknikker af gas var efterhånden blevet udviklet så godt, at man med succes kunne påfylde sennepsgas i granater. Dette medførte, at artilleriet fik en stor rolle i den kemiske krig. Man kunne nu kaste eller skyde den farlige gas hen, hvor man ville, i stedet for at være afhængig af vejrforholdene. Sennepsgassen var ikke meget mere dødelig end klorgassen, men fordelen ved den var, at blot en enkelt dråbe et vilkårligt sted på kroppen kunne føre til periodevis blindhed. Desuden kunne den forårsage disse skader længe efter udlæggelsen.⁷

1.4 Delkonklusion

I kølvandet på den industrielle revolutions teknologiske fremskridt udviklede man forbedrede og mere effektive våben. Generalerne måtte indse, at rytteriets storhedstid var ovre, og at man måtte ty til andre mere offensive taktikker, bl.a. giftgas. De krigsførende lande håbede på, at gassen kunne give et gennembrud. Tyskerne var de hurtigste til at udvikle og anvende giftgas med succes. Efterhånden begyndte de andre nationer også at anvende gassen.

⁶ Christensen, Claus Bundgård, side 399
<http://www.firstworldwar.com/battles/ypres2.htm>. (18/11 2010)

⁷ Christensen, Claus Bundgård, side 400-402, 405
Ross, Stewart, side 24